

“ସଞ୍ଚରଣର ଖାତା ଜମା କରି ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହୁଅ”

ଆଜି ନବଯୁଗର ରଚୟିତା ନିଜର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆଜିର ଏହି ପୁରୁଣା ଯୁଗରେ ଏମାନେ ସାଧାରଣ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କାଲିର ନୂଆ ଯୁଗରେ ଏମାନେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ଆଜି ଏବଂ କାଲିର ଖେଳ ଅଟେ । ଆଜି କ’ଣ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କାଲିକୁ କ’ଣ ହେବେ! ଯେତେମାନେ ଅନନ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଆସନ୍ତା କାଲି ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସଫଳ ଅଟେ ଯେତିକି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଆଜି ଅଟେ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ ଏଠାକୁ ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ନୂଆ ଯୁଗକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ତ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ନୂଆ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଥିବେ । ଆଜି ତ ପୁରୁଣା ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ଦିବସ, ଏହି ଦିନ ଲୋକମାନେ ସାରା ବର୍ଷର ଫଳାଫଳ ଦେଖିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ସାରା ବର୍ଷର ଫଳାଫଳ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ତ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲାଗେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଜମାର ଖାତାକୁ ଦେଖୁଥିଲୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ସବୁ ପିଲା କରିଛନ୍ତି, ଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେବା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ପରିବାର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ କଥାରେ ଜମାର ଖାତା କେତେ ହେଲା?

ଆଜି ସୁକ୍ଷ୍ମବଚନରେ ବାପଦାଦା ଜଗଦମ୍ବାତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରାଇଥିଲେ । (କାଶ ହେଲା) ଆଜି ବାଜା ଟିକିଏ ଖରାପ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବଜାଇବାକୁ ତ ପଡିବ ନା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବଂ ମମମା ଦୁହେଁ ମିଶି ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ସଞ୍ଚରଣ ଖାତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ପିଲାମାନେ ସଞ୍ଚରଣ କରି କେତେ ଜମା କରିଛନ୍ତି! ତେବେ କ’ଣ ଦେଖିଲେ? କର୍ମାନ୍ତଃ ହିସାବରେ ତ ସମସ୍ତେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜମାର ଖାତା ଯେତିକି ହେବା ଦରକାର ସେହି ଅନୁସାରେ ଜମା କମ୍ ଥିଲା । ତେଣୁ ଜଗଦମ୍ବା ମା’ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ - ଯୋଗର ବିଷୟ ଉପରେ ଅନେକ ପିଲାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି, ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି, ପୁଣି ବି ଜମାର ଖାତା ଯେତିକି ହେବା ଦରକାର ତା’ଠାରୁ କମ୍ କାହିଁକି ରହିଛି? ତେବେ ଅନେକ କଥା, ଅନେକ ବାରତ୍ତାଳାପ ଚାଲିବା ପରେ ଏହି ଫଳାଫଳ ବାହାରିଲା ଯେ ପିଲାମାନେ ଯୋଗର ଅଭ୍ୟାସ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ସଫଳତା ମାନ ସାଧାରଣ ହେବା କାରଣରୁ ଜମାର ଖାତା ସାଧାରଣ ହିଁ ରହୁଛି । ଯୋଗ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ରଖିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ପରିଶ୍ରମ ହେଲା - ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସଫଳତା ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାଣୀ ତଥା ଚାଲି ଚଳନ । ସେଥିରେ କର୍ମୀ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ଯୋଗ ଲାଗାଇବା ସମୟରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଭଲ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯୋଗୀ ଆତ୍ମାର ଦୀବନରେ ତା’ର ଯୋଗର ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଯିବା ଦରକାର, ସେଥିପାଇଁ ଜମାର ଖାତା କିଛି କିଛି ସମୟରେ ଜମା ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସବୁ ସମୟରେ ଜମା ହେଉ ନାହିଁ । କର୍ମଧନ୍ଦା ଭିତରେ ଯୋଗର ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ହୋଇଯାଉଛି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଜମାର ଖାତା ବହୁତ କମ୍ ହେଉଛି ।

ଦ୍ଵିତୀୟରେ - ସେବା ବିଷୟରେ ବାରତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ସେବା ତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି, ରାତି ଦିନ ସେବାର ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି । ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେବାରେ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି ପୁଣି ବି ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଜମାର ଖାତା କମ୍ କାହିଁକି ଅଛି? ତେବେ ବାରତ୍ତାଳାପ ଭିତରେ ଏହି ଫଳାଫଳ ବାହାରିଲା ଯେ ସେବା ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ ପୁଣି କାରଣ କ’ଣ ରହୁଛି? ତେବେ କାରଣ ଏହା ହିଁ ବାହାରିଲା ଯେ ସେବାର ବଳ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି, ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ବଳ ହେଲା ନିଜର ଆନ୍ତରିକ ସମତୁଷ୍ଟତା ଏବଂ ଫଳ ହେଲା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସମତୁଷ୍ଟତା । ଯଦି ସେବା କରିଲ, ସେଥିରେ ନିଜର ଶ୍ରମ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଲାଗାଇଲୁ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଆନ୍ତରିକ ସମତୁଷ୍ଟତା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସମତୁଷ୍ଟତା, ଚାହେଁ ତୁମର ସାଥୀ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ଯେତେମାନଙ୍କର ସେବା କରିଲ ସେମାନେ ନିଜର ହୃଦୟରେ ସମତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ, କେବଳ ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ କହି ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ । ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସମତୁଷ୍ଟତାର ଏକ ତରଙ୍ଗର ଅନୁଭବ ହେଉ । କିଛି ମିଳିଗଲା, ବହୁତ କିଛି ଆମେ ଶୁଣିଲୁ - ଏହା ଅଲଗା କଥା । କିନ୍ତୁ କିଛି ମିଳିଲା ବା କିଛି ପାଇଗଲା ଯାହାକୁ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ବୁଦ୍ଧିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିମାଗରେ ତୀର ଲାଗିବା ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଦିଲରେ ତୀର ଲାଗିବା ।

ଯଦି ସେବା କରିଲ ଏବଂ ସ୍ଵ-ର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସମତୁଷ୍ଟତା, ନିଜକୁ ଖୁସି କରିବାର ସମତୁଷ୍ଟତା ନୁହେଁ । ବହୁତ ଭଲ ହେଲା, ବହୁତ ଭଲ ହେଲା ତାହା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନିଜର ତଥା ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ଵୀକାର କରୁ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ଯେ ସେବା କରିଲ କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଫଳାଫଳରେ ନିଜର ମେହନତର ମହିମା ବା ମୂଁ କରିଛି... ମୂଁ କରିଛି... ଏହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିନେଲ ତେବେ ସେବାର ଫଳକୁ

ଖାଇଦେଲ । କିଛି ଜମା ହେଲା ନାହିଁ । ଯଦି ଭାବିବ ବାପଦାଦା କରାଇଛନ୍ତି, ବାପଦାଦାଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଇଲ, ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ନୁହେଁ । ଏହି ଭଉଣୀ ବହୁତ ଭଲ, ଏହି ଭାଇ ବହୁତ ଭଲ, ନା । ଏମାନଙ୍କର ବାପଦାଦା ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରାଇ ପାରିଲ ତେବେ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଜମାର ଖାତାକୁ ବୁଝାଯିବା, ସେଥିପାଇଁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ମୋଟ ଫଳାଫଳରେ ମେହନତ ଅଧିକ ହେଉଛି, ସମସ୍ତ ଏବଂ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଲାଗୁଛି, କିନ୍ତୁ କିଛି-କିଛି ଶୋ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖାଇ ହେବା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଜମାର ଖାତା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଜମା ଖାତାର ଚାକିରୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବହୁତ ସହଜ, ତାହା ଏକ ହୀରାର ଚାକିରୀ । ତୁମେମାନେ ସେଥିରେ ସୁନ୍ଦାର ଚାକିରୀ ଲଗାଉଛ କିନ୍ତୁ ତାହା ହୀରାର ଚାକିରୀ ଅଟେ, ତାହା ହେଲା “ନିର୍ମିତ ଭାବ ଓ ନିର୍ମାଣ ଭାବ” । ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି, ଚାହେଁ ସାଥୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛ ସେମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେବା କରିବା ସମୟରେ, ପୂର୍ବରୁ ବା ପରେ ନୁହେଁ, ସେବା କରିବା ସମୟରେ ଯଦି ନିର୍ମିତ ଭାବ, ନିର୍ମାଣ ଭାବ, ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଗ୍ରତ ରହିବ ତେବେ ଜମାର ଖାତା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଜଗଦମ୍ଭା ମା’କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଏହି ବିଧିରେ ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜମାର ଖାତା କିପରି ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲୁଛି! ବାସ୍, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅନେକ ଘଣ୍ଟାର ପୁଣ୍ୟ ଜମା ହୋଇଯାଉଛି । ଯେପରି ଟିକ୍-ଟିକ୍-ଟିକ୍ ଯଦି ଖୁବ୍ ଦୂରରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କରିବ, ଏହି ମେଶିନ୍ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଚାଲୁଛି । ତେଣୁ ଜଗଦମ୍ଭା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ ଯେ ଜମାର ଖାତା ଅର୍ଥାତ୍ ସେବାର ପୁଣ୍ୟ ଜମା କରିବା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଶେଷରେ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ (ବାପଦାଦା ଏବଂ ଜଗଦମ୍ଭା) ଏହି ମତ ଆସିଲା ଯେ ଏବେ ନୂତନ ବରଷ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତେବେ ଜମାର ଖାତାକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ହୁଏତ କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା ଦ୍ଵାରା ତଥା ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଦ୍ଵାରା ଜମା କେତେ କରିଛି? କେତେକ ପିଲା କେବଳ ଏତିକି ଚେକ୍ କରିନେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆଜି ମୋ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ତ? କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ନାହିଁ ତ? କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି କେତେ ଜମା କରିଛି? ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବାର ପୁଣ୍ୟ ବା ଖାତା କେତେ ଜମା ହେଲା? କେତେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା - କେତେ ସୁଖ ଦେଉଛି? ଯୋଗ ତ କରିଛି କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ସ୍ଥିତିର ଗର୍ଭୀରତା କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଥିଲା? ଆଜି ଦିନରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଥବା ଦୁଆର ଖାତା କେତେ ଜମା କରିଛି?

ତେବେ ଏହି ନୂତନ ବରଷରେ କ’ଣ ସବୁ କରିବ? ଯାହା ବି କରୁଛ ଚାହେଁ ମନ ଦ୍ଵାରା ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ଚାହେଁ କର୍ମଣା ଦ୍ଵାରା କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତର ସମୀପତା ଅନୁସାରେ ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଏହି ଧ୍ଵନି ଅର୍ଥାତ୍ ଲଗନ ଲାଗି ରହୁ ଯେ - ମୋତେ ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେବଳ ମହାଦାନୀ ନୁହେଁ । ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ । ମନ ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିର ଦାନ, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନର ଦାନ ଏବଂ ନିଜର କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣର ଦାନ । ଆଦିକାଳି ଦୁନିଆରେ ଚାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଦୁନିଆ ହେଉ ବା ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ହେଉ, ଆଉ କେହି କିଛି ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଦେଖିକରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସହଜ କାହିଁକି ହେଉଛି? କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣଦାନ ମୂରତ ରୂପରେ ଦେଖିଛ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନର ଦାନ ତ ନିର୍ଗତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏହି ବରଷ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ରଖ ଯେ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଣଦାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଜୀବନରେ ଦିବ୍ୟଶୁଣର ଧାରଣା ଦ୍ଵାରା ସହଯୋଗ ଦେବାକୁ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତ ଦାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ନା, ତେଣୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ଯାହା ବି ହେଉଯାଉ, ଯିଏ ଯେତେ ବି ଅବଶୁଣ ଧାରୀ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି ମୋତେ ନିଜର ଜୀବନ ଦ୍ଵାରା, କର୍ମ ଦ୍ଵାରା, ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା, ଶୁଣ ଦାନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ, ଇଏ କରୁ ନାହିଁ, ମୁଁ କିପରି କରିବି, ଇଏ ବି ତ ଏହିଭଳି ଅଟେ କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କେବଳ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଦି କାହାକୁ ଦେଖିବାର ଅଛି ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ନ ଦେଖି ଏହି ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ସ୍ଵଳୋଗାନ ଥିଲା - ଯୋ ଓଟେ ସୋ ଅର୍ଜୁନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ନିଜକୁ ନିର୍ମିତ କରିବ ସେ ନମ୍ବରଠାନ ଅର୍ଜୁନ ହୋଇଯିବ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ନମ୍ବରଠାନ ଅର୍ଜୁନ ହେଲେ ନା । ଯଦି ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଖି କରିବ ତେବେ ନମ୍ବରଠାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କ୍ଷମାନ୍ଵୟରେ ଆସିଯିବ, ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ହାତ ଉଠାଉଛ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବର ଶ୍ରୀମନ୍ତରେ ହାତ ଉଠାଉଛ ନା । ତେଣୁ ଏବେ କେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବ? ଅଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଅଟଳ ମହାଦାନୀ । ଯିଏ ଯେତେ ବି ହଲଚଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ହଲିବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ତ ଏହିଭଳି ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜକୁ କାହିଁକି କଷ୍ଟ ଦେଉଛ, ତୁମେ ବି ଆମ ସହିତ ମିଶିଯାଅ କାରଣ ଦୁର୍ବଳ କରିବାବାଲା ସାଥୀ ତୁମକୁ ବହୁତ ମିଳିବେ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସାହସ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଯାହ ବଢ଼ାଉଥିବା ସାଥୀ ଦରକାର । ତେଣୁ ବୁଝିପାରିଲ କ’ଣ କରିବ? ସେବା କର କିନ୍ତୁ ଜମାର ଖାତାକୁ ବଢ଼ାଇବା ସହିତ ସେବା କର, ଖୁବ୍ ସେବା କର । ପ୍ରଥମେ ନିଜ ସେବା, ତା’ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଶୁଣାଇବୁ ତ?

ଆଜି ଚନ୍ଦ୍ରମା ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମିଳନ ଥିଲା ନା । ତେଣୁ ଜଗଦମ୍ଭା ମା’ କହିଲେ ଆତ୍ମାନୁସ ପାର୍ତ୍ତୀ ଆଉ କେତେ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା

କରିବ? କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆତତ୍ୟାଗ ସୂଚକ ପ୍ରକାର କରିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଆତତ୍ୟାଗ ପାର୍ଟିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବ । ତେଣୁ ଜଗଦମ୍ଭା ଆଜି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧୀର କଣ୍ଠରେ, ବଡ଼ କାଳଦାର ସହିତ ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି । ମଧୁବନରେ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି । ତେଣୁ ହସ-ହସରେ, ଯେଉଁମାନେ ବି ଜଗଦମ୍ଭାଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ କିପରି ହସ-ହସରେ ସଂକେତ ଦେଇ ଦେଉଥିଲେ, ସିଧା ସିଧା କହୁ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ କହିଲେ ଆଜିକାଲି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଅଧିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି! ସେ କହିଲେ ଯେ ଆଜିକାଲି ଅବହେଳାପଣିଆ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଆସିଗଲାଣି । କାହା ଭିତରେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ତ ଆଉ କାହା ଭିତରେ ଆଉ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅବହେଳା ପଣିଆ ରହିଛି । ହୋଇଯିବ, କରିନେବୁ.... ଅନୁମାନେ ବି ତ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ମୁଁ ବି ମଧ୍ୟ କରିନେବି.... ଏମିତି ତ ନିର୍ଗତ ହେବ, ସବୁ ଚଳିଯିବ.... ଏହିଭଳି ଅବହେଳା ପଣିଆର ଭାଷା ସଂକଳ୍ପ ଭିତରେ ତ ନିର୍ଗତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଗଲାଣି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହିଲେ ଏଥିପାଇଁ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଉପାୟ ଶୁଣାଅ । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ଜଗଦମ୍ଭା ମା'ଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଧାରଣାର ସ୍ୱଳୋଗାନ ଯାହାକୁ ସେ ସରବଦା ଶୁଣାଉଥିଲେ, ମନେ ଅଛି ତାହା କ'ଣ? କାହାର ମନେ ଅଛି? (ହୁକୁମୀ ହୁକୁମ ଚଳାଏ ରହା....) ତେଣୁ ଜଗଦମ୍ଭା କହିଲେ ଯଦି ଏହି ଧାରଣାଟିକୁ ସମସ୍ତେ ଆପଣାଇ ନେବେ ଯେ ଆମକୁ ବାପଦାଦା ହିଁ ଚଳାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ହୁକୁମରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଚାଲୁଛୁ । ଯଦି ଏହି କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହିବ ତେବେ ଆମକୁ ଚଳାଇଲାବାଲା ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ବାବା ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଆଉ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଯିବ? ଚାଲିବାଲାଲର ଦୃଷ୍ଟି ଚଳାଇବାଲାଲା ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଯିବ, ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତା ବାବା ମୋତେ ନିର୍ମୂଢ଼ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି, ଚଳାଉଛନ୍ତି, ଦାସି ସେ ନିଜେ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସେବାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ମୁଣ୍ଡପିଟିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ସେଥିରୁ ସରବଦା ହାଲୁକା ରହିବ, ଯେପରିକି ରୁହେ ଗୁଲାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲାପ ଫୁଲ । ବୁଝିପାରିଲ, କ'ଣ କରିବ? ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହୁଅ, ଆରକ୍ଷା!

ତେବେ ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତ ସମସ୍ତେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା, ହାଉସ୍ ଫୁଲ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଆରକ୍ଷା ପାଣି ତ ମିଳୁଛି ନା! ମିଳୁଛି ନା ପାଣି? ପୁଣି ବି ପାଣି ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ମେହନତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ଏତେ ହଜାର ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି ଯୋଗାଇଦେବା, ଦୁଇ-ଚାରି ବାଲଟୀର କଥା ତ ନୁହେଁ ନା! ଠିକ୍ ଅଛି କାଲିଠାରୁ ତ ଫେରିବାର ମେଳା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଆରାମରେ ରହିଛ ତ? ଝଡ଼ ତୋଫାନ ଚିକିଏ ପରୀକ୍ଷା ନେଇଛି । ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ପବନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ସମସ୍ତେ ଠିକରେ ରହିଛ ତ? ପାଣ୍ଡବମାନେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି ତ? ତେବେ କୁମ୍ଭମେଳା ଠାରୁ ତ ଭଲ ଅଛ ନା, ଯାହା ବି ହେଉ ତିନି ପାଦ ଭୂମି ତ ମିଳୁଛି ନା । ଯଦିଓ ଖଟ ମିଳିନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତିନିପାଦ ଭୂମି ତ ମିଳୁଛି ନା! ତେଣୁ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ, ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ କାନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ମଧୁବନରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନେ ଯଦିଓ ରକ୍ଷକ ହୋଇ ସେବାର ପାର୍ଟି କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବାପଦାଦା ଦେଶ ବା ବିଦେଶବାଳାଙ୍କ ସହିତ ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ସେବାର ନିର୍ମୂଢ଼ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା! ବାକି ତ କାର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସିଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ନା, ବହୁତ କାର୍ତ୍ତ ଆସିଛି । କାର୍ତ୍ତ ଆସିବା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଭିତରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ସ୍ୱନେହ ଲୁଚି ରହିଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା କାର୍ତ୍ତର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତା' ଭିତରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଦିଲ୍ଲର ସ୍ୱନେହ ଭରି ରହିଛି ତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଅନ୍ତରର ସ୍ୱନେହ ପଠାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସ୍ୱନେହୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଜଣ ଜଣଙ୍କର ନାମ ତ ନେବେ ନାହିଁ ନା! କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କାର୍ତ୍ତ ବଦଳରେ ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱନେହଭରା ରିଗାର୍ଡ଼ ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ର, ଟେଲିଫୋନ୍, କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ଇମେଲ୍, ଯାହା ବି ସବୁ ସାଧନ ରହିଛି ସେହି ସମସ୍ତ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ତା'ପରେ ତୁମର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ବା ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆସୁଛି ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ୱନେହ ସବୁ ସମୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ହିଁ ଲାଗିଛି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ନୂତନ ବର୍ଷରେ କେତେକ ପିଲା ନିଜର ଯୋଜନା ସବୁ ଲେଖି ପଠାଇଛନ୍ତି, ପ୍ରତିଦିନ ସବୁ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ବିତି କରିଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସାହସ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ବହୁତ ସାବାସ ପିଲାମାନେ, ସାବାସ ।

ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ତ ହେଉଛ ନା! ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲ୍ଲର ଆଶା ଏହା ଯେ - “ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ସବୁ ପିଲା ଦାତା ହୋଇଯାଅ ।” କିଛି ବି ମାଗ ନାହିଁ, ଏହା ମିଳିବା ଦରକାର, ଏହା ହେବା ଦରକାର, ଏହା କରିବା ଦରକାର । ନା ଦାତା ହୁଅ, ପରସ୍ପରକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବାରେ ଉଦାର ହୃଦୟ ହୁଅ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଛୋଟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ବଡ଼ମାନଙ୍କର ସ୍ୱନେହ ଦରକାର କିନ୍ତୁ ବାବା ଛୋଟମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପାନ ଦିଅ ତେବେ ସ୍ୱନେହ ନିର୍ଗତ ମିଳିବ । କାରଣ ସମ୍ପାନ ଦେବା ହିଁ ସମ୍ପାନ ନେବା । ସମ୍ପାନ ମଧ୍ୟ ଖାଲିରେ ମିଳିବ ନାହିଁ, ଦେଲେ ଯାଇ ମିଳିବ । ଯେବେକି ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଦେଉଛନ୍ତି କାରଣ ଦେବତାର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି ଦେବାବାଲା । ଦେବୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ଦେବାବାଲା । ତେଣୁ ସବୁ ଚୈତନ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଦାତା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଅ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ଦେବାବାଲା ଦାତା ହୋଇଯିବ

ତେବେ ନେବାବାଲା ତ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ ନା! ତା'ପରେ ଚାରିଆଡ଼େ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପମାନଙ୍କର ସୁଗନ୍ଧ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇଯିବ । ଶୁଣିପାରିଲ?

ତେଣୁ ନୂତନ ବର୍ଷରେ ନା ତ ପୁରୁଣା ଭାଷା ଶୁଣାଇବାର ଅଛି, ଯଦି କେହି କେହି ପୁରୁଣା ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଶୁଣିବାକୁ ଆଦୌ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ବାଣୀ, ପୁରୁଣା ଚାଲି ଚଳନ, କୌଣସି ବି ପୁରୁଣା ଅଭିଯୋଗ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବାର ନାହିଁ । ସବୁ କଥାରେ ନିଜକୁ ପଚାରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ନୁଆ ଅଟେ ତ! ମୁଁ ନୁଆ କ'ଣ କରିଛି? ବାସ୍, କେବଳ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବାର ଅଛି, ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ଏହି ଏକବିଂଶ ଡମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଚାରିଆଡ଼ର ନବଯୁଗର ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ବି ସର୍ବଦା ପୁରତପାଦରେ ପଦମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମମୁଖରେ ନିଜେ ସାମ୍ପୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନମୁନା ହୋଇ ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜ ଜୀବନରେ ସର୍ବଗୁଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ଅନୁସମାନଙ୍କୁ ଗୁଣବାନ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ, ମହାସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ । ଏହି ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ଏବଂ ନୂତନ ବର୍ଷର ସଂଗମ ସମୟ ଅଟେ । ସଂଗମର ଅର୍ଥ ହେଲା ପୁରୁଣା ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନୁଆ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମୟ । ଯେପରି ବେହରା ସଂଗମ ଯୁଗରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ, ସେହିପରି ଆଜିର ଏହି ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ଏବଂ ନୂତନ ବର୍ଷର ସଂଗମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନତାପରିବର୍ତ୍ତନର ସଂକଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ କରିଛ ଏବଂ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯାହା ସବୁ କୁହାଗଲା ସେହି ଅନୁସାରେ ଅଟଳ ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ପୁରୁଣା ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେବା ସହିତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ରହିଥିବା ଆକର୍ଷଣ ଏବଂ ପୁରୁଣା ସ୍ୱାଭାବ ସଂସ୍କାରକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ନୁଆ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ଆବାହନ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅର୍ବ-ଖର୍ବ ଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ କାହିଁକି କ'ଣର ପ୍ରଶ୍ନଠାରୁ ଉତ୍ତରରେ ରହିଥିବା ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପଦନ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କର କେବେ ବି କୌଣସି କଥାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ଏହାକୁ ହିଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା କୁହାଯାଏ । ଯଦି ପ୍ରସନ୍ନତା କମ ରହୁଛି ତେବେ ତା'ର କାରଣ ହେଲା ପ୍ରାପ୍ତି କମ୍ ହେଉଛି ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି କମ୍ ହେବାର କାରଣ ହେଲା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ରହୁଛି । ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମାକୁ ଅପ୍ରାପ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଅଳ୍ପକାଳର ଇଚ୍ଛା ଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ, ତାହା ହେଲେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହରେ ଲବ୍ଧୀନ ରହିବ ତେବେ ମାୟାର ଆକର୍ଷଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***